

løse konflikten? Det eneste, man har gjort i den her forbindelse, er i virkeligheden at optrappe konflikten, og så håber man på og regner med, at arbejdsministeren, hr. Duetoft og andre vil løse problemet – altså løse problemet for Kommunernes Landsforening, men ikke løse konflikten.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes ikke, der er nogen som helst grund til, at vi her i dag står og uddeler karakterer eller tager stilling til skyld. Den ene part har brugt strejkevåbenet, den anden part bruger lockout-våbenet, og sådan er en faglig konflikt. Og altså om vi her skulle stå og sige, at det er mere realistisk og bedre at strejke, end det er at lockoute, eller omvendt, det synes jeg ikke er en særlig spændende diskussion. Der er naturligvis på begge sider vist stædighed og på begge sider vist ønske om denne her konfrontation, og så er spillet gående.

Hvis det havde været et andet område end sundhedsområdet, er jeg også overbevist om, at så skulle det også have lov til at løbe sin tid ud, men det er altså stadig min opfattelse – dér er jeg måske lidt gammeldags – at der er enkelte områder i det danske samfund, hvor strejkeretten ikke er af det gode, og det er, fordi jeg i virkeligheden stadig væk er tilhænger af det gamle tjenestemandssystem. Jeg mener, at transportområdet og sygehusområdet er områder, der er så vigtige, at man må betale folk en bedre løn og til gengæld sige, at så har de også en forpligtelse til, at de områder faktisk fungerer.

Det er en helt anden diskussion, men jeg vil ikke uddele karakterer, hverken til den ene eller den anden side, under debatten i dag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de partier, som har tilkendegivet, at de gerne vil støtte lovforslaget og hermed også forslaget om at stoppe konflikten og også støtte dette, at vi gerne vil have forslaget hurtigt behandlet her i Folketinget, således at vi skulle kunne gøre det færdigt i morgen. Og jeg vil selvfølgelig bidrage med alt, hvad jeg kan, i relation til ønsker om besvarelser i Arbejdsmarkedsudvalget, således at udvalgsarbejdet kan komme til at køre fornuftigt.

Når der er grund til indledningsvis at takke specielt, hænger det jo sammen med, at det er en alvorlig beslutning, Folketinget træffer, når vi griber ind i en overenskomstmedholdelig stri-

dighed. Det er en lovlig konflikt; der er ikke sket ulovligheder, hverken i forhold til arbejdsgiversiden eller arbejdstagersiden. Man har brugt de våben og de midler, som man har ret til i den model, vi nu har valgt på arbejdsmarkedet, nemlig at parternes ansvar er afgørende for roen og stabiliteten på arbejdsmarkedet.

Derfor er det selvfølgelig alvorligt at tage beslutning om et indgreb, og når vi gør det, er det også på grund af det, som alle ordførere har været inde på, nemlig hensynet til, at der faktisk er nogle, der er frygtssomme, hensynet til, om man nu kan blive undersøgt, om man nu kan blive opereret, om man nu kan få passet og plejet sine sår, og hvad det nu kan være. Det er faktisk det hensyn, som vi – politisk naturligvis – er nødt til at tage.

Når vi kan se, at der ikke umiddelbart er nogen udsigt til, at parterne selv kan mødes og finde en løsning, må vi selvfølgelig foretage en overvejelse, og når vi også kan se, at ventelisterne vokser, som det også har været sagt fra alle ordførernes side, lige så vel som der også har været nævnt problemer med forundersøgelser, problemer med, at den almindelige sundhedstilstand faktisk er i farezonen, og når dertil så kommer, at der sker en optrapning den 1. juni, når der lockoutes på hjemmesygeplejeområdet, så synes jeg faktisk, at det er godt at konstatere, at et så bredt flertal i Folketinget er parat til at påtage sig et politisk ansvar for, at det ikke sker. Det vil jeg meget anerkende.

Jeg vil også give udtryk for en enighed om det, som fru Pia Christmas-Møller lagde vægt på, nemlig at der skulle ske noget med perspektiv, og det mener jeg at der i forhold til det kommissorium, som udvalget har fået, faktisk er lagt op til. Vi taler jo om at få belyst funktionsmåder, ansvarsfordeling, opgavefordeling, hvordan lønstrukturen er, og om man kan planlægge arbejdet mere hensigtsmæssigt, også i forhold til andre faggrupper. Så det er faktisk et meget perspektivrigt kommissorium, udvalget har.

Og der er ingen som helst grund til at betvivle, at de parter, som jo udgør udvalget, og som selv udpeger dets formand, ikke også vil leve op til den forventning, vi politisk har om et perspektivrigt udvalgsarbejde.

Der er heller ikke grund til at betvivle, at når udvalgsarbejdet er færdigt den 1. oktober, vil parterne også påtage sig ansvaret for den endelige fordeling af den resterende del af puljen, som ikke er fordelt på nuværende tidspunkt.